

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2010. évi június hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.416/2009/8. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a bűnjelként lefoglalt törött sörösüveg darab elkobzását rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.416/2009/8.számú, 2010. február 15. napján kelt ítéletével a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt 1 év 5 hónap börtönre ítélte. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az ügyészi fellebbezést fenntartotta, egyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben hosszabb tartamú felfüggesztett

szabadságvesztés büntetést szabjon ki, és a bűncselekmény elkövetéséhez felhasznált sörösüveg darabot a megsemmisítés helyett rendelje elkobozni.

Az ügyészi fellebbezés alapján eljárva az ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdésére figyelemmel felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a szükséges mértékben felderítette, a rendelkezésre álló bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

A tényállást az elsőfokú bíróság részben a vádlott, részben pedig a sértett, illetve a kihallgatott tanúk vallomása, valamint az orvos-szakértői vélemény alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy a vádlott védekezését miért nem fogadta el.

A szúrás tényét a vádlottis elismerte, nem tagadta, hogy egy törött sörösüveggel ő okozott sérüléseket a **sértett**nek, azonban állítása szerint a cselekmény elkövetésekor jogos védelmi helyzetben volt.

Az eljárás során beszerzett bizonyítékok elsősorban a sértett vallomása, valamint Vavika Antal, de legfőképp **tanú1** vallomása a vádlott fenti védekezését nem erősítette meg, azt cáfolta. A tanúk vallomásában nem szerepelt olyan momentum, amelyből arra lehetett volna következtetni, hogy a sértett támadó szándékkal haladt a vádlott irányába. Abból a tényből pedig, hogy a vádlott még azt megelőzően, hogy a sértett a közelébe ért volna, a sörösüveget már összetörte, egyértelműen az ő ellenséges, támadó magatartására, testi sértés okozására irányuló szándékára lehet következtetni. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben. Így a megállapított - egyébként sem a vád, sem a védelem által nem támadott - tényállás a bizonyítékok törvényes mérlegelésén alapul.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette. Az elkövetéshez használt eszköz jellegére és a sérülés helyére figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a vádlott cselekménye nem minősülhet-e emberölés büntette kísérletének. Az életveszélyt okozó testi sértés büntetést az emberölés büntetése kísérletétől az határolja el, hogy az elkövetőt a testi sértés okozásának vagy a sértett megölésének - akár egyenes, akár eshetőlegesen - szándéka vezette-e. A másodfokú bíróság e körben egyetértett az elsőfokú bíróság jogi indokolásával. A vádlott azon magatartásából, hogy a törött sörösüvegnyakkal a sértett feje irányába szúrt, nem következik, hogy tudatában az ölési szándék, illetve a sértett halálának a lehetősége akárcsak eshetőlegesen is felmerült. Sem a cselekmény elkövetésekor elhangzott beszélgetésből, sem az előzményekből, sem pedig a cselekmény elkövetése után tanúsított magatartásából

nem lehet következtetni a vádlott - akárcsak eshetőleges - ölési szándékára. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlottcsupán a testi sértés szándékával szúrt a sértett nyakába.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel és súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlott javára értékelhető nagy számú enyhítő körülményre figyelemmel az elsőfokú bíróság indokoltan alkalmazta a vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés c) pontját.

A vádlott életkorára, az elkövetett cselekmény eredményére, a vádlott büntetlen előéletére is figyelemmel az enyhítő szakasz alkalmazása mellett a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése is megfelel a büntetési céloknak. Az így kiszabott büntetés kellő visszatartó erőt jelent, és elegendő arra, hogy a vádlottat, illetve másokat az újabb bűncselekmény elkövetésétől visszatartson.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a büntetés súlyosítására nem látott indokot.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a bűncselekmény elkövetéséhez felhasznált törött sörösüveg darabot a lefoglalás megszüntetését követően megsemmisíteni rendelte. A Btk.77.§ (1) bekezdés a) pontja szerint el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak. A vádlott a lefoglalt törött sörösüveg darabbal okozta a sértett sérüléseit, így a fenti jogszabályhely helyes alkalmazása mellett azt el kell kobozni. Mivel az elsőfokú bíróság a bűnjelek vonatkozásában jogszabályt tévesen alkalmazott, ezért e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2010. június 29.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.416/2009/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.108/2010/3. számú ítéletében írt változtatással 2010. június 29. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

